

for at faae denne Uddelingsret, men dertil vil jeg bemærke, at jeg haaber, at Landboforeningerne ville alligevel uddele Beløb i lignende Diemed, uden at man behøver at formaa dem dertil ved dette Voffemiddel. Smidlertid maa man ikke overse, at som Følge af den her foreslaaede Bestemmelse ville de fattigere Landboforeninger, der ikke have Raad til at tilskyde et lignende Beløb af deres egne Midler, ikke kunne faae noget Tilskud af Staten, og det har for mig ogsaa været en Hovedgrund til ikke at se Forslaget i den skjønnede Belysning, hvori Andre have set det; thi Følgen vil let blive, at det Ord kommer til at passe, som siger, at den, som har Meget, ham skal gives, og den, som ikke har, ham skal fratages — eller om ikke fratages, saa dog ikke gives det, han ikke har. — Der er et andet Vindringsforslag, som jeg med det Samme skal tillade mig at omtale paa egne Begne, og det er Forslaget under Nr. 30, som det ærede Thing vil se, at jeg ikke har været med til at stille, og jeg skal sige hvorfor. Jeg synes nemlig, at det allerede er Meget at forhøje Posten til Skovplantnings Fremme med 2,000 Rd. Det har jeg imidlertid været med til at foreslaa, thi jeg erkjender, at det, at 100 Kvadratmile blive enten overrislede eller beplantede, er et saa almennyttigt Foretagende, at det vel fortjener Understøttelse af det hele Samfund. Min Modstand er derfor ogsaa begrundet paa noget Andet. Hvad angaar Skovplantningens Fremme, da kunde jeg bedre være med til at foreslaa en Forhøielse, fordi jeg der endnu ikke har set nogen Misbrug. Jeg nævnte det ved 2den Behandling, men erholdt intet Svar af den høitærede Indenrigsminister. Hvorfor jeg var noget paaholdende lige overfor Hedeselskabet, var, fordi jeg havde været Vidne til, at man i de Egne, hvor der var anlagt Kanaler, tillige skyllede Sandet ud i Vandet, dels ved Haandkraft og dels selvfølgelig ved Vandets egen Hjælp, og dette skylledes ud i Aaen og blev foreløbig liggende der, indtil Flod, Løbryd eller stærke Regnstyl kom, som saa skyllede Sandet ud i Engen, som i Forveien var høi nok. Dette havde vaakt nogen Utilfredshed i de paagjældende Egne, fordi denne Fremgangsmaade, om end ikke de paa-

gjældende private Jordbrugere, deraf havde lært at bruge en lignende Trafik, dog havde styrket dem i at betragte det som Noget, hvori der ikke var noget Utilladeligt. Kan og vil den høitærede Minister i Dag give os et Ord, som kan antyde, at han vil give Hedeselskabet et Bink om, at Saadant ikke bør finde Sted, skal jeg ikke have Noget imod at stemme for Forslaget under Nr. 30, ihvorvel, som jeg allerede har nævnt, det løber noget høit op; men til et saa almenvigtigt Foretagende kan jeg give min Stemme og ønsker, at Andre ville gjøre ligesaa, naar den ærede Minister i saa Henseende i det Mindste vil lade falde et lille beroligende Ord. Endnu kun et Par Ord til, hvad det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) bemærkede om Cremitagen. Ved at gennemlæse Ministerens Motiver var han bleven overtydet om, at det var en Nødvendighed, at vi skulde foretage denne Istandsættelse. Jeg maa tilstaa, jeg er ikke bleven overtydet derom. Det er blot, for at det ærede Thing muligvis ikke i dette Stykke skal lade sig lede af den ærede Folkethingsmand, at jeg skal sige et Par Ord. Den høitærede Minister sagde allerede i sine Motiver, da Sagen var til anden Behandling, at Grunden, hvorfor han ønskede denne Bevilling, var, at Slottets Ydre ikke passede til de skjønnede Omgivelser; men en forstærket Grund, som det lader — men ogsaa kun som det lader — er nu kommen til, nemlig den, at Bandet vilde skylle ned gennem Taget, og at Bevillingen derfor var aldeles nødvendig, naar ikke det hele Indre skulde blive ødelagt. Dertil skal jeg bemærke, at ved at gennemlæse dette Altskyldige et Par Gange vil man finde, at der siges, at Summen kan nedsættes med 600 Rd., naar man udsætter Reparationen af Tagene paa eet nær, og altsaa viser denne Reparation af Tagene sig dog ikke saa paatrængende, men det er atter det Ydre, som ikke passer sig for Folkefester og den Industriudstilling, som skal være næste Sommer, og ved hvilken man venter et stærkt Besøg paa Egnen. Altsaa, jeg faar det Indtryk, at det er det skjønnede Ydre, der spiller Hovedrollen, og, naar der er hentydet til, at Cremitagen skal gaa over til Civillisten, naar det bliver